

ROZŚMIANIE (1) *sb n*

G sg rozśmiãniã.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: rośmianie s.v. rośmiać się.

Uśmiech:

W porównaniu: Szedłem z nim [do ciemnice] [...]. Prosząc/ by za złe nie miał/ pańskie rozkazanie [...]. Na co on bardzo wdzięcznie wstał do rozśmiania jakoby włożywszy/ [...] Rzekł tak [...] *GosłCast* 73.

Cf **ROŚMIAĆ SIĘ**

JR, MC